

5149 3. Beh. af Lovf. om Tillægsb. for Finantsaaret fra 1. April 1874 til 31. Marts 1875. 5150

stemmelse med det høitærede Udvalg, og jeg skal derfor indskrænke mig til at henvide til Bilagene. Hvad det af mig stillede Vindringsforslag angaar om Bevilling af Penge til en Telegrafstation ved Esbjerg, da haaber jeg, at ærede Medlemmer ville stemme for det i Erkendelse af, at den Forretning, som vi Alle maa ønske etableret i Esbjerg, i en væsentlig Grad vil komme til at høste Nytte af en Telegrafstation til Udlandet. Man har nu kun en Telegrafstation paa Jernbanen, men Jernbanetelegrafferingen er kun til Indlandet. Det er derfor nødvendigt at kunne sætte Esbjerg i Forbindelse med de udenlandske Linter. Dette er tilfattet ved Forslaget om en Forhøielse af den vedkommende Sum med 1025 Rbd. Naar det ærede Medlem, som beklæder Sekretærpladsen (Fjord), har forespurgt, hvorvidt jeg skulde være betænkt paa ogsaa at træffe Foranstaltninger med Hensyn til en Udvidelse af Posttjenesten ved Esbjerg, skal jeg sige ham, at der allerede i den Henseende er indledet de fornødne Undersøgelser, og at der paa Budgettet vil findes Penge til at give Poststationen der en saadan Udvidelse, som vil gjøre det muligt for Postvæsenet syldigere at betjene Esbjerg Poststation, end nu er Tilfældet. Jeg skal endelig knytte et Par Ord til det Forslag, der først idag er indbragt af mig. Der blev af den ærede Ordfører gjort den Indvending imod det, at det er fremkommet noget sent. Jeg skal villig erkende, at det er fremkommet sent, meget sent, jeg kan sige: altfor sent, men jeg vil dog bede ærede Medlemmer tage i Betænkning, om der ikke, naar der er Tale om at tilveiebringe og støtte et nyttigt Foretagende, maa siges endnu at være Tid nok til at fremkomme med et Forslag for den høitærede Forsamling, der tilfigter dette, og jeg skal henstille til Thingets Overveielse, om det ikke kan føle sig opfordret til at støtte det. Der er givet tilstrækkelig Motivering af, hvorledes Sagen stiller sig, men jeg skal dog endnu oplyse, at Postvæsenet aarlig vil spare en Sum af omtrent 900 Kr., naar Bevillingen til denne Dæmning bliver vedtagen; saa at Statskassen omtrent vil faae Renter af det Belsb, der bliver tilskudt til Dæmningen og Broen over Sebersund. Det forekommer mig saaledes naturligt, at man dog saar det Udbytte af den lange Forhandling om de finansielle Anliggender, at man kan gjøre vel med de Arbejder, der kunne ønskes fremmede af Befolkningen, naar man selv paa et fremrykket Stadium henvender sig til Rigsdagen med Anmodning om at støtte et saadant, forsaavidt man iøvrigt maa billige, at det støttes. Jeg kan for mit Vedkom-

mende ikke Andet end sige, at, har man ingen anden Indvending imod Forslaget, end at det fremkommer noget sent, vil det være mindre rigtigt at unddrage dette Arbejde sin Understøttelse, og jeg skal derfor varmt anbefale det ærede Thing at understøtte dette Forslag, som jo vil komme en Egn til Gode, der iøvrigt ikke nyder stor Nytte af Jernbaner og andre Anlæg, der paa en mere direkte Maade kunne andre Egne til Gode.

Steenstrup: Da det ærede Medlem, som er Ordfører, har optaget det af den ærede Minister tilbagetagne Forslag, tillader jeg mig at gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at det Telegrafstov, som ikke vil blive lagt, fordi Udvalget ikke vilde tiltræde Forslaget derom igaar, i Biværligheden er baade kjøbt og betalt for lang Tid siden af den vedkommende Egn. Stillingen er nemlig den, at alt for mange Aar siden blev det vedtaget af det salige Rigsraad, at Værd skulde have en Forbindelse med Langeland og Svendborg ved et Telegrafstov, men Sagen blev stadig udsat, saa at man paa Værd tilsidt blev nødt til at anlægge en Telegraflinie privat. Nu vide de ærede Medlemmer, at disse Telegraflinier ved Lov ere blevne indløste af Statskassen; men ved det Vederlag, som den vedkommende Egn fik for Lovet, blev der udtrykkelig for en meget væsentlig Del taget Hensyn til, at Lovet var gammelt og forslidt, og altsaa fik man det med et stort Afslag i Telegrafanlæggets Omkostninger. Det er dette, hvortil jeg sigtede, naar jeg sagde, at det nye Telegrafstov iforveien var kjøbt og betalt; thi den vedkommende Egn har af sin egen Lomme idetmindste for en stor Del udredet Summen: (Th. Nielsen: Det er ligesom med Marstal!). Men Sandheden kom til sin Ret med Hensyn til Marstal, og den vil ogsaa komme til sin Ret ved denne Leilighed. Jeg siger altsaa til de ærede Medlemmer af Finantsudvalget, at de have handlet urigtigt, og at Staten ikke vil vinde Noget derved, thi jeg kan ikke forstaa Statens Forpligtelse til at holde Telegrafstovet vedlige paa anden Maade end, at enten den ærede Minister har Penge eller ei, maa han gjøre Lovet istand, hvis det brister. Hvad vinder Udvalget saa ved ikke at bevilge de 6,000 Rbd.? At Lovet vil gaa itu, kan den ærede Minister være ligesaa sikker paa, som at Foraaret staar for Døren. Der raser aldrig en Storm, uden at dette Lov gaar itu, og stormer det altsaa imorgen, gaar det itu. (Th. Nielsen: Atter Marstal!) Ja, jeg vil henstille til det ærede Med-